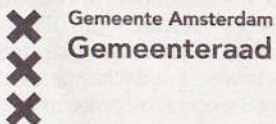

Fototentoonstelling
in het Stadsarchief

'50-'60
Amsterdam
Nieuw-West

Vijzelstraat 32 Amsterdam
stadsarchief.amsterdam.nl

Uitnodiging raadscommissies

Woensdag 16 november 2011
vergaderd:

- de raadscommissie Bouwen,
Wonen en Klimaat.

Donderdag 17 november 2011
vergaderen:

- de raadscommissie Werk,
Participatie en Armoede
- de raadscommissie Algemene
Zaken.

Meer info:

www.gemeenteraad.amsterdam.nl

Lezen over eten &
drinken tot je een
ons weegt?

parool.nl/etendrinken

Heemtuin ís William Frohn

Beheerder William Frohn beweegt zich al 36 jaar als een improviserende jazzmusicus door de Heemtuin in Nieuw-West. De vraag is of hij dat kan blijven doen.

EMMA BOELHOUWER

Zijn 'collega's' zijn konijnen, zijn inspiratie haalt hij uit de jazz, muziek die net zo geïmproviseerd is als de heemtuin in Nieuw-West die hij beheert. Een tuin met een inheemse flora als educatief plantsoen voor de buurt.

William Frohn is niet iemand die volgens een strakke planning werkt. Hij laat zich overvallen door wat hem overkomt. Door de grillen van de natuur, van de bezoekers en de dieren. Zijn favoriete uitspraak: goh, jah, jeetje.

Sinds in de jaren negentig de eerste konijnen kwamen, verbaast hij zich over zijn kleine collega's, die ingenieuze gangen groeven en hem zonder pardon van zojuist voor tweeduizend gulden geplante flora beroofden. "Die viel blijkbaar bij ze in de smaak." Nu past hij beter op, maar geïrriteerd door de konijnen is hij geenszins. "Ik controleer wel eerst of planten konijnbestendig zijn. Alles in overeenstemming met mijn collega's." Nu kijkt hij geamuseerd naar hun holen.

Frohn is als het ware de vader van de heemtuin in Nieuw-West. 36 jaar geleden werd de tuin gesticht en begon hij er als hovenier. Sindsdien zijn Frohn en de tuin één. Hij plantte er de eerste boom, eerste plant en

William Frohn, met gekraagde aardster.

FOTO MAARTEN BEZEM

bloem. Hij leidt mensen rond langs kronkelige paden en over bruggen, hij snoeit, hij maait, hij waadt door het water naar het eiland en hij experimenteert met inheemse planten. Continu reageert hij op het onvoorspelbare karakter en de dynamiek van de heemtuin.

Een wisselwerking noemt Frohn zijn relatie met de tuin. Heeft hij een berk geplant, begraaft een gaai een eikeltje aan de voet van de berk, waaruit pardoos een solide eik groeit. Frohn laat de eik zijn gang gaan: "Nu is die nog dun, maar ik gok dat de eik het van de berk zal winnen."

In de jaren zeventig werden overall heemtuinen gesticht, net als kinderboerderijen. "Het is aan mode onderhevig. Nu schieten natuurspeeltuinen als paddenstoelen uit de grond. Als je in een gemeente geen natuurspeeltuin hebt, is er iets

mis." Pal naast de heemtuin komt er ook één. Frohn wijst naar een graafmachine.

Hip of niet, de heemtuin in Nieuw-West moet beslist blijven bestaan naast de natuurspeeltuin, is de stellige overtuiging van stadsdeelbestuurder Paulus de Wilt. Vandaag

'Ik controleer wel eerst of planten konijnbestendig zijn'

struint hij op uitnodiging van Frohn mee door de tuin. De Wilt hoopt op een mooie samenwerking tussen beide tuinen, waardoor wellicht meer mensen de heemtuin zullen ontdekken. "Elke leeftijdsgroep kan hier terecht. Iets wat nog niet gebeurd, terwijl de tuin het

stadsdeel wel een hoop geld kost."

Het zijn woelige tijden, weet Frohn. "Het is crisis, er worden mensen ontslagen." Frohn hoopt dat hij met 36 jaar ervaring in de tuin het beheer mag blijven doen. Iets wat opnieuw bekeken moest worden na de fusie van stadsdelen. Waarschijnlijk zal in januari een nieuw 'beheerkwaliteitsplan' voor het groen worden vastgesteld. De Wilt: "De vraag is of we het werk zoals het nu wordt gedaan, voort kunnen zetten."

Frohn bewijst met zijn ervaring in de tuin en kennis van de natuur dat zijn vertrek een aderlating zou zijn. Hoe de boom met knalgele herfstbladeren heet? Frohn sprint zingend de trap af van de Drijfsijs, het educatieve centrum pal naast de heemtuin, om een geel blaadje te rapen. Even later: "Een ginkgo. In de tijd dat er nog dinosaurussen waren, was dit een normale boom. Je kunt ze nu vaak vinden bij Japanse tempels."

Even later staat hij in de anderhalve hectare grote heemtuin met een gekraagde aardster in zijn hand. Hij drukt zachtjes op de stuifbal om te illustreren hoeveel sporen de stuifzwam verliest. Hij draait de paddenstoel om en is zelf even verbaasd over de vele pisbedden die zich daar hebben genesteld. "Het is ook een leuk huisje."

Een heemtuin beheren is eigenlijk het tegenovergestelde van wat boeren doen, zegt Frohn. "Ik wil zo veel mogelijk soorten laten groeien en zij één soort zo goed mogelijk. Ik verarm de grond door te maaien en dat maaisel op te ruimen, zij gebruiken mest. Als ik hier één zak koemest zou gebruiken, gaat tien tot twintig jaar werk verloren."